

סוד המתיקות של ארץ הקודש

ספורו המופלא של רבי חנינא בר חמא עם החרוב והדבש

נקודת אמונה
הקדוש ברוך הוא מחביא את הברכות
הכי גדולות שלו למי שבאמת אוהב אותן!

לַעֲזֹב הַכֹּל לַמַּעַן הַנֶּשֶׁם

רַבִּי חֲנִינָא הָיָה תַלְמִיד חָכָם גָּדוֹל שָׁגַר בְּבָבֶל.
בְּבָבֶל הָיָה שָׁפַע גַּשְׁמִי, אֲךָ לְבֹו רָצָה רַק אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

בָּבֶל

- אֶרֶץ עֲשִׂירָה, נְהָרוֹת מַיִם, שׁוּקִים מְלֵאִים בְּכָל טוֹב, חַיִּים קְלִים.

אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

- אֶרֶץ קְדוּשָׁה, אֲרָמוֹנוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ, חֲרֵבָה מִהֲרוּמָאִים, דּוֹרֶשֶׁת מֵאֲמָץ וְאַמוּנָה.

נְקוּדַת אַמוּנָה

אֲנַחְנוּ בּוֹחֲרִים בְּקִדְשָׁה גַם כְּשֶׁזֶה לֹא תַמִּיד קָל אוֹ נוֹחַ!

מַסַּע שֶׁל מַסִּירוֹת נֶפֶשׁ

שֶׁמֶשׁ קוֹפֶחֶת
וְלוֹהֶטֶת מֵעַל.

רוּחַ חֲמָה עִם
גִּרְגָּרִי חוֹל.

גֶּרוֹן נָחַר
מִצְמָא בַּמִּדְבָּר.

אֲךָ הֵם הִלְכוּ מִתּוֹךְ שִׁמְחָה
עֲצוּמָה. כָּל צֵעַד קָרֵב
אוֹתָם לְאֶרֶץ הַקּוֹדֶשׁ!

נְקוּדַת אֲמוּנָה:

כִּשְׁאֲנַחֲנוּ מִתְאַמְצִים לַעֲשׂוֹת מִצְוָה,
הַשֵּׁם שׁוֹלַח לָנוּ כַּח מִיּוֹחַד מִן הַשָּׁמַיִם!

תודה על הזכות!

והנה... הם הגיעו! הרי הגליל התנשאו מולם. רבי
חנינא מיד נפל על האדמה, נשא ידיו לשמים ונשק את
אבניה של ארץ ישראל. הלב שלו פעם מרב אהבה.

נקודת אמונה: "מודה אני לפניך שבהבאת אותי לארץ אבותי!"
תמיד צריך לומר תודה לשם.

אֶרֶץ בְּהִסְתָּרָה

הָרוֹמְאִים הִחְרִיבוּ אֶת הָאָרֶץ. הַדְרָכִים הָיוּ קָשׁוֹת לַהֲלִיכָה.

אָדָם רָגִיל הָיָה כּוֹעֵס וּמִתְלוֹנֵן עַל הַכָּאֵב. אָבֵל לֹא רִבִּי חֲנִינָא.

נְקוּדַת אָמוּנָה

הַשֵּׁם מְנַסֶּה אוֹתָנוּ – הָאֵם נִתְלוֹנֵן עַל מָה שֶׁקָּשָׁה, אוּ נִבְחָר לִרְאוֹת אֶת הַטּוֹב?

לִסְקָל וּלְתַקֵּן בְּאַהֲבָה

1.

רוֹאֶה אָבִן

רַבִּי חֲנִינָא רוֹאֶה אֶת
אֶת הַמִּכָּשׁוּל וְלֹא
מִתְלוֹנֵן אוֹ כּוֹעֵס.

2.

מֵרִים בְּיָדָיו

הוא מִתְאַמֵּץ בְּמוֹ
יָדָיו, גּוֹרֵר אֶת הַסֵּלַע
וְסוֹתֵם אֶת הַבּוֹר.

3.

לְמַעַן יִשְׂרָאֵל

כְּדֵי שְׁשׁוּם יְהוּדִי
לֹא יִמָּעַד וְיִיפֹל
בְּאֶרֶץ הַקּוֹדֶשׁ!

נְקוּדַת אֲמוּנָה

מִי שְׂאוֹהֵב אֶת יִצְרֵת כַּפָּיו שֶׁל הַשֵּׁם, שׁוֹמֵר עָלֶיהָ וּמִתְקֵן אוֹתָהּ לְמַעַן אַחֲרִים!

הַחֲרוֹב הָעֵנָק בַּשָּׂדֶה

יום אחד נגלה לפניהם עץ מדהים בגדלו. זה היה עץ חרוב הגמוני, כל כך עצום שענפיו הסתירו את השמים. "בני", אמר רבי חנינא בפלאה, "ראה איזו ברכה נתן השם בארץ הזו! בבבל מעולם לא ראיתי עץ כזה!"

נקודת אמונה:

כל טבע נפלא הוא תזכורת לגדלה האינסופית של הבורא!

עץ שלא נתן להקיף

"הבה נמדד כמה עבה וחזק הגזע הזה," אמר רבי חנינא.
הבן פתח את חגורת הבד הארוכה שלו (האבנט) ונסה להקיף את העץ.

החגורה הספיקה
רק לחצי הגזע!

נקודת אמונה: בארץ ישראל יש עצמה ענקית ונסתרת שהשם נטע בה.

הַפְּרִי הַפָּשׁוּט...

רַבִּי חֲנִינָא קָטָן חָרֹב אָחָד נִשְׁחַר וְקָשָׁה.

בְּדֶרֶךְ כָּלֵל, חָרֹב הוּא פְּרִי יֵבֶשׁ
שֶׁצָּרִיךְ לְלַעֵס בְּכַח.
הַצִּדִּיק הַחֲזִיק אוֹתוֹ בְּיָדָיו הַקְּדוֹשׁוֹת,
וְלַחֵץ עָלָיו קִלּוֹת.

פְּרִיק!
(קליפת החרוב נפתחה)

נקודת אמונה: אנחנו מברכים "בורא פרי
העץ" כי מאחורי כל פרי עומדת אהבת ה'!

סוד הדבש נשפך!

פלא פלאים!
זה לא היה מיץ רגיל – יצא
משם דבש טהור, זהוב
וסמיר!
דבש מתוק פרץ מתוך
החרוב הקשה ומלא את
רבי חנינא.
ריח מדהים של גן עדן
מלא את כל השדה.

נקודת אמונה: "ארץ זבת חלב ודבש" – כשהשם רוצה, אפילו פרי קשה מעניק מתיקות אלקית!

הטעם של ארץ אבותינו

"בני", לחש הרב בקול רועד מהתרגשות,
"בבל היא ארץ גדולה, אבל בארץ
בארץ ישראל גנז השם מתיקות שאין
בשום מקום אחר!"
הברכה של השם פורצת החוצה למי
שאוהב את הארץ באמת!"

נקודת אמונה: תפלת הודיה בוקעת מהלב.
איזה זכות יש לנו בארץ כל כך קדושה!

הסוד הגדול של ארץ ישראל

מה אנחנו לומדים מהסיפור?

מבחוץ (הסלע והקלפה): ארץ ישראל נראית
לפעמים קשה, עם אבנים וקשים.

מבפנים (הדבש): אם נפתח את הלב ונתאמץ –
נגלה קדשה, אור ומתיקות עצומה!

נקודת אמונה: אמונה היא לסמוך על השם, שמאחורי דבר שנראה קשה – מסתתר משהו נפלא.

חותם של קדושה

מאותו יום, רבי חנינא רצה לזכור תמיד
את המתיקות של ארץ ישראל.

הוא בחר את הסמל האישי שלו (החותמת)
להיות "חרותא" – ענף דקל של ארץ ישראל.
לא זהב ולא כתר – אלא ענף שמזכיר מתיקות!

נקודת אמונה: כשאנו קושרים את מחשבותינו לארץ
הקודש, אנו מתחברים לשם בכל רגע ביום.

גַּם אֲנַחְנוּ מִמְּשִׁיכִים אֶת הַדֶּרֶךְ!

לִפְעָמִים גַּם לָנוּ קָשָׁה: חֵם מְדִי, יֵשׁ בַּדֶּרֶךְ,
אוּ מִשְׁהוּ שְׁמַעְצִיב אוֹתָנוּ.

אָבֵל כְּמוֹ רַבִּי חֲנִינָא, אֲנַחְנוּ לֹא מְקַטְרִים.
אֲנַחְנוּ מְחַפְּשִׁים אֶת הַטּוֹב הַנִּסְתָּר
שֶׁהַשֵּׁם יֵכִין בְּמִיָּחָד עֲבוּרָנוּ!

נְקוּדַת אֱמוּנָה: עֵין טוֹבָה הִיא מִתְנָה – מִי שְׁמַסְתִּכֵּל
הֵיטֵב, תִּמָּיד יוֹכֵל לִרְאוֹת אֶת נֶסִי הַשֵּׁם.

תּוֹרְכֶם לְטַעַם אֶת הַדְּבַשׁ!

מֵחֵר, כְּשֶׁתִּקְחוּ לַיָּד פֶּרִי עֵסִיסי וּמִתּוֹק...
עֲצְרוּ לְרִגֵּעַ! הַחֲזִיקוּ אוֹתוֹ בְּשֵׁתֵי יָדַיִם,
וְתַחֲשְׁבוּ עַל הַנֶּס שֶׁהַשֵּׁם נָטַע בְּאֶדְמָה שְׁלָנוּ.
בָּרְכוּ "בוֹרֵא פֶּרִי הָעֵץ" לְאֵט וּמֵהֵלֵב.
אוֹלֵי תִרְגִּישׁוּ גַם אֶתֶם טַעַם שֶׁל דְּבַשׁ שֶׁל קְדוּשָׁה.

נְקוּדַת אֲמוּנָה: כָּל בְּרָכָה שֶׁאֲנִיחָנוּ אוֹמְרִים בְּכוּוּנָה
הִיא נְשִׁיקָה לַשֵּׁם שְׁנוֹתָן לָנוּ שֶׁפַּע תְּמִיד! אָמֵן!

